

OMFATTANDE REGLER FRÅN DE HÖGSTA AUKTORITETERNA FÖR TAQLID

Speciellt om att fasta under epidemin av coronavirussjukdomen

Inklusive utlåtanden från de stora ayatollorna:

Khamenei, Sistani, Vahid, Shobeiri Zanjani, Makarem Shirazi, Sanei och Haeri

Översättning till svenska: Imam Ali Islamic Center - Sweden

Forskning och sammanställning: Islamiska kulturcentret i Frankfurt

I Hans Höga Namn

**”Å ni som tror! Fastan har föreskrivits för er,
liksom den föreskrivits för de före er..”**

Att fasta i form av en religiös plikt är i själva verket Guds speciella välsignelse för tjänarna, och räknas som en av grunderna till människans andliga utveckling och perfektion, och vilket även varit obligatoriskt för de tidigare nationerna. Bland fastans effekter är att det ger upphov till ett andligt tillstånd och inre välbefinnande, individuell och social fromhet, förstärkning av vilja och en anda av motstånd gentemot svårigheter. Dess roll för människokroppens hälsa är också tydlig, och Gud har utlovat en stor belöning för de som fastar.

När det gäller situationen för att fasta under de omständigheter då man kan smittas av coronaviruset, har flera frågor ställts till stora auktoriteter för taqlid, och dessa högaktade personer har svarat på frågorna. Det som följer är en redigerad sammanställning av frågorna och utlåtandena från de ärade rättslärda ayatollorna Khamenei, Sistani, Vahid, Shobeiri Zanjani, Makarem Shirazi, Sanei och Haeri.

Det bör noteras att enligt alla auktoriteter för taqlid är obligationen att fasta under den välsignade månaden ramadan en individuell plikt; och alla som uppfyller villkoren för att det ska vara obligatoriskt att fasta har som plikt att fasta, oavsett om det är obligatoriskt för andra eller inte.

Islamiska kulturcentret i Frankfurt

¹ Imam Ali Islamic Centers översättning av en del av koranvers 2:183.

² Att följa en mujtahid och rättslärd i islamiska regler.

Om det enligt läkares bedömning ökar sannolikheten att drabbas av corona ifall man avstår från att dricka vatten under dagens gång

Ayatullah Seyed Ali Sistani:

Denna angelägenhet utesluter inte obligationen av att fasta ifall det stämmer, förutom för någon som, efter att den fått reda på denna angelägenhet, blir rädd för att den kommer att drabbas av denna sjukdom ifall den fastar, och att det inte finns något sätt att minska sannolikheten för att smittas; på sådant vis att [rubriceringen] rädsla för sjukdom inte överensstämmer med den personen. Även om den stannar hemma och vidtar andra nämnda försiktighetsåtgärder måste andra personer fasta. Det kanske är möjligt att en fastande person kompenserar för vattenminskningen i kroppen som beror på fastan, genom att den innan gryningen äter grönsaker och frukt som är rika på vatten, såsom gurka och vattenmelon. På samma vis kan den förhindra att halsen blir torr genom att tugga tuggummi utan socker, dock med villkoret att tuggummits partiklar inte når halsen efter att de separerats. Detta eftersom tuggummi ökar salivutsöndringen i munnen och att det inte är något hinder att svälja saliv medan man fastar.

Ayatullah Makarem Shirazi:

Man kan inte avbryta fastan på grund av denna anledning, och man måste fasta under månaden ramadan. Naturligtvis kan man äta näringsrik mat mellan iftar och gryningen för att förhindra svår svaghet i kroppen under dagens gång.

³ Fastebrytningsmåltiden efter solnedgången.

Om läkare anser att fastan ökar sannolikheten för att drabbas av sjukdom eller orsakar rädsla för sjukdom

Ayatullah Seyed Ali Sistani:

Om man är rädd för att man kommer att drabbas av coronavirussjukdomen ifall man fastar, även om man observerar alla förebyggande- och försiktighetsåtgärder,

försvinner obligationen för att fasta varje dag från en ifall det finns en sådan rädsla, och man måste kompensera för det senare. Men om man kan minska sannolikheten att drabbas av sjukdomen genom att observera försiktighetsåtgärder, i sådan grad att en sådan sannolikhet inte längre är beaktansvärd enligt kloka människor, och utförandet av dessa handlingar inte utsätter en för höggradiga och extraordinära svårigheter, kommer obligationen om att fasta i detta fall inte att försvinna från en.

Ayatullah Shobeiri Zanjani:

Om sakkunniga läkare anser att en persons fasta ökar sannolikheten för den att drabbas av denna sjukdom och att den skadas, får den inte fasta. Samt om personen genom att ändra förhållanden (till exempel genom att stanna hemma o.s.v.) kan eliminera den sedvanliga sannolikheten för skada, och att skapandet av sådana förhållanden inte orsakar höggradiga svårigheter, måste den göra på det viset och fasta.

Ayatullah Makarem Shirazi:

En person som vet att fasta är skadligt för den måste avstå från att fasta, och om den [ändå] fastar är det inte korrekt. Samma sak gäller ifall den inte är förvissad, men anser att det finns en beaktansvärd sannolikhet att fasta är skadligt för den; vare sig denna sannolikhet är resultatet av personlig erfarenhet eller en läkares uttalande.

Om läkare anser att fasta ökar sannolikheten för att drabbas av sjukdom eller orsakar rädsla för att bli sjuk

Ayatullah Yousef Sanei:

Om den pliktiga anser att det finns en rationell sannolikhet för att fasta kommer att intensifiera sjukdomen och/eller att det är sannolikt att den kommer att bli sjuk, är det inte obligatoriskt för den. Värt att nämna är att sannolikhet för skada, och snarare rädsla för det, räcker för att inte behöva fasta. Dock måste den kompensera för de missade fastorna ifall den blir frisk tills året efter, eller att sannolikheten för att bli sjuk försvinner.

Ayatullah Vahid Khorasani:

Den som är förvissad om eller förmodar beaktansvärd skada, eller har rädsla för det och rädslan härstammar från en rationell källa (en välbefogad orsak), får den inte fasta även om läkare säger att det inte är skadligt. Om den då ändå fastar är det inte korrekt, förutom ifall fastan inte är skadlig för den och den haft i avsikt för att komma närmare [Gud], då dennes fasta i detta fall är korrekt.

Ayatullah Seyyed Kadhem Al-Haeri:

Om det blivit tydligt i samband med läkarens åsikt att fasta är skadligt för någon, eller om rädslan för att skadas av att fasta inte försvunnit, och källan till denna rädsla inte är svaga sannolikheter eller en satanisk lockelse, och att det inte är möjligt att fasta utan rädsla för skada även genom förebyggande åtgärder och observering av hygiendirektiv, är det tillåtet för er att inte fasta under de dagar då ni är rädda och man måste då kompensera för det senare.

Om läkare anser att fasta intensifierar sjukdomen och/eller ökar sannolikheten att få sjukdomen, men att man inte tror på det, kan man då motsätta sig läkarnas åsikter?

Ayatullah Yousef Sanei:

Som det nämnts i återberättelser är kriteriet personen själv och dennes egen förmodan. Dock bör det noteras att respekterade läkares och hälsoministeriets åsikter ger upphov till sannolikhet, och man bör vara uppmärksam om att ifall läkare anser att fasta är skadligt men personen själv anser att det inte är skadligt, är det nödvändigt att lita på läkarna eftersom läkarna definitivt tar alla aspekter av sjukdomen sett till nutid och framtid i åtanke, att det är deras specialiserade jobb och att det principiellt ger upphov till sannolikhet. Det bör uppmärksammas att det rättsliga tillståndet till att bryta fastan inte av någon anledning får ge upphov till att man avbryter fastan i det offentliga. Att göra det öppet är i sig självt en synd vilket är straffbart rättsligt sett.

Vad är plikten för en person som drabbats av corona och som fruktar att fasta kommer medföra en negativ inverkan på kroppens immunsystem?

Ayatullah Seyyed Kadhem Al-Haeri:

I denna situation är det tillåtet att avbryta fastan och man måste då kompensera för det [senare].

Ayatullah Seyed Ali Sistani:

Det är inte obligatoriskt att fasta för en person som drabbats av coronaviruset och som är rädd att om den fastar, kommer dennes sjukdom att bli värre och att den inte kan bli av med denna rädsla och oro.

Ayatullah Seyed Ali Khamenei:

Som svar på en fråga om tillståndet av att fasta under corona-omständigheter har han skrivit:

Att fasta hör till religionens nödvändigheter och pelarna i islams lagar, och det är inte tillåtet att avstå från att fasta under den välsignade månaden ramadan, förutom ifall man når ett rationellt antagande att fasta ger upphov till:

Sjukdom

Och/eller intensifiering av sjukdom

Och/eller att sjukdomens längd ökar och försening i friskhet.

I dessa fall bortfaller [obligationen om att] fasta, men det är nödvändigt att kompensera för det.

Det är evident att det räcker ifall denna tillit även erhålls från en sakkunnig och religiös läkares uttalande.

Om någon därmed har rädsla och oro för de nämnda angelägenheterna och att denna rädsla har en rationell källa, bortfaller fastan, men det är nödvändigt att kompensera för det.

Ayatullah Seyed Ali Sistani lade också till:

Obligationen om att fasta kommer inte att bortfalla för personer som kan avstå från sina jobb under månaden ramadan, stanna hemma och vara säkra från att drabbas av viruset. Men det är inte obligatoriskt att fasta för de personer som – av någon som helst anledning – inte kan avstå från sina arbeten och att de är rädda för att drabbas av corona på grund av att de inte kommer att dricka vatten med nära intervaller under dagen, och att de inte har några andra alternativ för att vara i säkerhet. Men trots detta är det inte tillåtet för dem att avbryta fastan offentligt bland folk. Utan tvekan är fastan under månaden ramadan en av de viktigaste rättsliga obligationerna, och det är inte tillåtet att utelämna den utan att man har en verklig ursäkt, och varje person är mer medveten om sin situation gällande om den har en verklig ursäkt för att utelämna fasta eller inte.

Kortfattat bortfaller obligationen om att fasta under månaden ramadan för den som har en rättslig ursäkt, såsom sjukdom och att någon som på grund av en läkares råd fruktar att fasta kommer att ge upphov till att den drabbas av sjukdom, och att förebyggande- och försiktighetsåtgärder som skyddar denne från att bli sjuk inte är möjligt för den. I andra fall än dessa måste den vidta dessa åtgärder och då är det inte tillåtet för den att avstå från fastan.

Obs! Enligt alla de stora auktoriteterna får inte tillåtelsen om att avstå från fasta ge upphov till att man avbryter fastan offentligt och att det blir respektlöst gentemot den välsignade månaden.

Slut